

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἐλλάδi..... Δρ. v. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφείον δδ. Ἐρμοῦ—261

Συμφώνως ταῖς ἀρχαῖς αὐτῆς, ἡ Ἀθηναῖς σπεύδειν ἐπόδιστη τὸν προσκόντα ἔπαινον εἰς τρεῖς τῶν παρ' ὑμῖν διακεκριμένων ἀνδρῶν, οἵτινες, κατατοι ἀνήκοντες εἰς δλως διαφόρους κύκλους ἐνεργείας, αὐθορμήτως καὶ ὡς ἐκ θείας ἐμπνεύσεως, ὑψώσκη κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ ἀπειθόντος ἔτους, δημοσίᾳ καὶ ἐκ καθήκοντος, φωνὴν ἴσχυρὰν ὑπὲρ τοῦ ἀστηρέα μαρατινομένου θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, δρολογήσαντες συνάμα τὴν πεποίθησιν αὐτῶν, περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς στοιχείου δυναμένουν ν' ἀναπτύξῃ τὴν διάνοιαν, νὰ καλλιεργήσῃ τὰ αἰσθήματα, νὰ μορφωσῃ τὰν καρδίαν, νὰ ἔξασφαλίσῃ περιουσίαν, ζωὴν, τίμην καὶ ἐλευθερίαν ἐκάστῳ πολίτη, καὶ τέλος νὰ καταστήσῃ τὸ ἄτομον μὲν εὐτυχὲς τὸ δὲ ἔθνος ἴσχυρὸν καὶ ἐνδοξόν. Τὴν διακήρυξιν ταύτην ποιοῦντες οὐδόλως ἐγγοῦμεν νὰ μειώσωμεν τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδῶν, οὐδὲ τῶν μοχθούντων κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας πρὸς μόρφωσιν τῆς ἀποχειροβίου τῆς κοινωνίας τάξεως.

Καὶ πρῶτος κατὰ χρονικὴν σειρὰν παρίσταται ὁ παρὰ τοὺς ἐν Ἀθηναῖς Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς, κ. Ἀριστ. Οἰκοδόμου. Οὗτος δι- ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθηναῖς Ἐφέτῶν εἰσαγγελεῖς χρονολογούμενην 20 Ὁκτωβρίου π. ε. ἀποφαίνεται ὡς ἔξῆς:

«Πρὸ δὲ λίγων ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίς, δεινοὺς περιέχουσα χλευσμούς καὶ περιφρονητικὰς ἐκφράσεις κατὰ τοῦ θεμελιώδεστέρου δόγματος τοῦ χριστιανισμοῦ. Θέματα οὐράνια ἐρρίπτοντο ἐν αὐτῇ κατὰ βορβόρου. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συζητήσεως, ἢτις εἶναι δὲ ὠραιότερος τοῦ πολιτισμοῦ στέφανος, ἀλλὰ περὶ ἀκολασίας, ἢτις ἀποτελεῖ τὴν ποταποτέραν τοῦ πνεύματος διάκονίαν.

«Κατὰ πόσον τοιαῦτα κατὰ τῆς θρησκείας ἐγκλή-

ματα συνδέονται πρὸς τὴν γενικὴν τῆς κοινωνίας ἀποστολὴν, μαρτυροῦσιν οἱ λαοὶ, παρ' οἵς ὑπάρχει ἀχριαῖον ἡ ἐκλευμένον τὸ θρησκευτικὸν αἰσθῆμα. Διότι ἡ ἔθνικὴ δόξα παρακολουθεῖ πάντοτε τὴν ἔθνικὴν πίστιν, καὶ διτὶς δλιγχωτεῖ πρὸς τὰ ἄγια τῆς πατρίδος του εὑρίσκει φυσικῶτερον τὸν θάνατον τοῦ μη ἔχοντος ἐλπίδα δειλοῦ. » Ότε ἐμεγαλούργει ἡ ἀρχαῖα καὶ νέα Ἑλλάς, ἡ θρησκεία προεπορεύετο, διτε ἡ Ῥώμη κατέκτη τὴν οἰκουμένην, ἡ θρησκεία τῇ ἡνοιγε τὰς ὁδούς. Δὲν ὑπάρχει λαὸς, πρωταγωνιστής εἰς ταῖς τύχαις τοῦ κόσμου τούτου, ἀνευ ἴσχυρᾶς θρησκευτικῆς βάσεως.

«Ἅγιολαμβάνω δύνειν ὡς δεινότατον σύμπτωμα τὴν ὑπὸ τὸ ιερὸν ἔνδυμα τῆς ἀνεξιθρησκείας λαχθάνουσαν ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς καταδιωκτικῆς τῶν ἐγκλημάτων ἀρχῆς εὑρεῖαν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον, ἀδιαφορίαν πρὸς δὲ τὸ ἀφορά τὰς κατὰ τῆς θρησκείας ποινικὰς παραβάσεις. » Ο διὰ τῆς ποινῆς ἔξαγνισμὸς τοῦ ἀδικήματος δὲν εἴνει κλῆρος μόνων τῶν κοινῶν κατὰ τῆς περιουσίας, καὶ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων. Κατείνεται καὶ περιτέρω ἐτι: διότι δύσκολαι μέχρι τοῦ σημείου, καθ' ὃ ἡ ἔθνικὴ συνείδησις διαγιγνώσκεται διτε ὑπάρχουσιν ὑπεράνω τῶν ἐφημέρων ἀγαθῶν καὶ ἀλλα αἰώνια, πρὸς τὰ ὄποια οἱ τελικοὶ τῆς πολιτείας σκοποὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς πολίτας. »

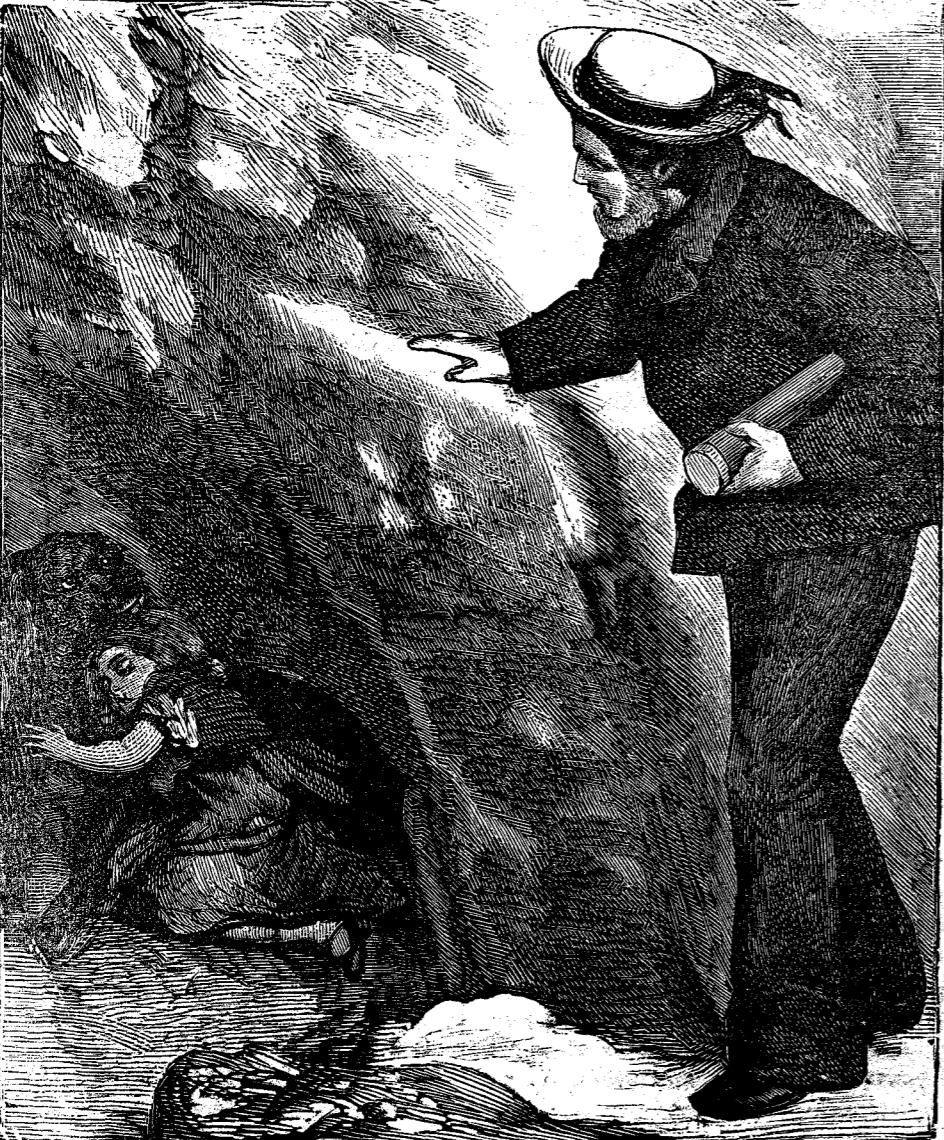
Δεύτερος παρίσταται ὁ σεβάσμιος καὶ φιλάνθρωπος πολίτης κ. Κώνστ. Νέγρης; διτις δι' διμήλιας λίγαν πειστικής, ἀναγγυωθεῖσης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καὶ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἀπέδειξεν διτε ἀληθῶς πεπαιδευμένος ἀνθρώπος δὲν δύναται γὰρ ἡ, ὡς τινες φαντάζονται, ἀθρησκος ἡ ἀθεος.

«Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις μιᾶς πρώτης αἰτίας ἡ πρώτη καὶ ἀρχικῆς δυνάμεως, τὸ ἄλλο εἴναι εἰμὴ διπερ ὄνομαζομεν Θεόν. » Η διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐπιστήμης ἀνακάλυψις τοῦ Θεοῦ συμφωνεῖ μὲ τὴν

τώρθωσε νὰ εἰσδύσῃ μέχρι τῶν δωματίων τοῦ πλοιάρχου όπου εὗρε τὸ χρηματοκιβώτιον τῆς ἑταίρης τῶν Express, κύριον σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του· τὸ ἀνεβίασεν ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ ἔκει ἔξησφάλισεν αὐτὸ διὰ σιδηρῶν ἀρπαγῶν, δι' ὧν ἡδυνήθησεν νὰ τὸ ἀνελκύσωσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ τὸ ἀποδώσωσι σῶν καὶ ἀβλαβὲς τοῖς κυρίοις αὐτοῦ. Ο δύτης διηγεῖται διὰ τῷ ἐποίησεν ἐντύπωσιν ἡ βαθεῖα σιγή

ρέματός της. Πέριξ αὐτῆς ἦσαν ἔξηπλωμένα εἰς στάσιν κοιμωμένων πτιώματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ὃν πολλὰ ἐστηρίζοντα ἔτι εἰς τὸν κόλπον τῆς μητρός των. Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ δύτου ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ὄδατος ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ἐκινήθη ὡς ἀν ἔχαιρέτα αὐτὸν ἐπιχαρίτως· ἀλλ' ἐπανῆλθε, μετά τινας ταλαντεύσεις εἰς τὴν πρώτην θέσιν της.

Ἡ Βιρδὼ καὶ ὁ κύων αὐτῆς (看得 14).

εἰς ἣν αἴφνης εὑρέθη. Ὁλον τὸ πλήρωμα ὅς καὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται, καταληφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ τοῦ κακοῦ, διετέλουν ἐν θέσει ἣν εὑρίσκομεν μόνον ἐν φανταστικῇ σίκνῳ. Διαβεβαιοῦ πρὸς τούτοις διὰ κυρία λίαν κομψῶς ἐνδεδυμένη καὶ ἀξιοσημειώτως φέρουσα διεσκευασμένην τὴν κόμην, ἐστηρίζετο δρόσις ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἴστοῦ, διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς κρατοῦσα σχοινίον διὰ δὲ τῆς ἄλλης μέρος τοῦ φο-

Οἱ κάτοικοι τοῦ ὑποθρυγίου τούτου τάφου ἦσαν ὅλοι περὶ τὸν προμνησθέντα θησαυρὸν, διὰ πολλοὶ βεβαίως, ἀν ὅχι ὅλοι, θὰ ἐπεθύμουν ἀν ἔλων· πλὴν ἥδη οὐδεὶς εἶχεν ἀπλώσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρα.

Ο καιρὸς τοῦ ἐπιγείου πλούτου εἶχε παρέλθει διὰ αὐτοὺς, εἰς τί ἡδύνατο νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ; Εὔτυχεῖς ἀν πρὸ τοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν κόσμον τούτων εἶχον ἐφοδιασθῆ διὰ θησαυρῶν οὐρανίων!

Νομίζομεν ὅτι πληροῦμεν ἐνδιαφέρον τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν παρέχοντες ἐν τῷ παρόντι ἀριθμῷ τῆς Ἀθηναϊδος τὴν εἰκόνα τῶν κυριωτέρων ἐν Κωνσταντινούπολει ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων ἐν τῇ συγδιασκέψει, προστεθέμενοι δὲ καὶ σύντομον βιογραφικὴν σημείωσιν τῶν τριῶν ἐκ τούτων.

Ο στρατηγὸς Παῦλος, Νικόλαος, κόμης Ἰγνατίεφ, ἐγεννήθη τῷ 1821 ἐν Πετρουπόλει· διωρίσθη πλη-

“Ο σίρ Ερρίκος Ἐλλιοτ, γεννηθεὶς τῷ 1817, υἱὸς τοῦ κόμητος de Minto πρώην πρεσβευτοῦ ἐν Ἀθηναῖς, διωρίσθη πρεσβευτὴς ἐν Κωνσταντινούπολει τὸν Ὁκτώβριον τοῦ 1867.

Ο Ροβέρτος Τόλμπετ Γοσκόνι Σέσιλ, τρίτος μαρκήσιος καὶ ὄγδοος κόμης de Salisbury, ἐγεννήθη τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον τῷ 1853, διεδέχατο τὸν πατέρα αὐτοῦ τῷ

ΙΩΑΝΝΙΤΙΕΦ

ΕΛΛΙΟΤ

ΣΑΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΣΑΜΕΩΝΙΔΗΣ

ρεζούσιος ὑπουργὸς τῆς Ῥωσίας ἐν Κωνσταντινούπολει τὸν Δανίας, ὁ νεαρὸς πολιτικὸς διεκρίθη διὰ τὴν σφοδρότητα τῆς γλώσσης αὐτοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Βορείου Αμερικῆς, κατὰ τὸν περὶ χωρισμοῦ πόλεμον, ἔσχον ἐν αὐτῷ ἀντίπαλον πείσμονα ἀμα καὶ ἐμπαθῆ. Τῷ 1866 ἦτο μέλος τοῦ ὑπουργείου Δέρβη καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν, κατέχων

νῦν τὴν αὐτὴν θέσιν ἐν τῷ δευτέρῳ ποουργείῳ τοῦ Δισραέλι.

Η ΒΙΡΔΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ⁽¹⁾ ‘Υπό Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Πρό τινων ἔτῶν συνέβη μεγάλη τρικυμία πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέρη τῆς Ἀγγλίας.⁴ Η δὲ θάλασσα ἐξηγριώθη τοσοῦτον, ὥστε τὰ ὄρμητικά αὐτῆς κύματα προσχρούοντα πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐνεπούσιν φόδον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς μικρᾶς ἀλιευτικῆς κώμης⁵ Αμτων. Ἐν τῇ φοβερᾷ⁶ δὲ ταύτῃ περιστάσει αἱ γυναικεῖς τῶν ἀπόντων ἀνδρῶν, οἵτινες ἦσαν τὸ πλεῖστον ναῦται, ἀπέπεμπον μετὰ τῶν τέκνων των πρὸς τὸν Παντοδύναμον θερμὰς δεήσεις ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Περὶ τὴν ἑσπέραν δὲ ἐφάνη τὸ σημεῖον τοῦ κινδύνου, διότι πυροτεχνίαματα ἔρριθσαν ἀπό τινος πλοίου μὴ ἀπέχοντος πολὺ τῆς ξηρᾶς. Ταῦτα δὲ ἐθεωρήθησαν ως συνθήματα μεγάλου τινὸς δυστυχήματος—ώς σημεῖα διὰ πλοιόν τι ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ! Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν δὲ καὶ ἄλλων πολλῶν πυροτεχνημάτων ἥκουσθησαν γοεραὶ φωναί, αἴτινες διασχίζουσαι τὸν ἀέρα, ἀνήγγελλον τοῖς κατὰ τὴν παραλίαν ἰσταμένοις ἀνθρώποις, διὰ οἵ ἐν τῷ πλοίῳ διέτρεχον τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Μὴ δυναμένης δὲ τῆς κώμης "Αμπτων νὰ στείλῃ πρὸς τὸ κινδύνευον πλοίον βοήθειαν, ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Μαργέτης μία βιοσωτήριος λέμβος, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ σφρόταττου ἐναντίου ἀνέμου, καίτοι κατεβλήθησαν πολλαὶ προσπάθειαι καὶ ἀγῶνες, δὲν ἤδυνήθη νὰ πλησιάσῃ εἰς τοὺς δυστύχεις ναυαγούς, οὔτινες μετὰ σπαραξικαρδίων κραυγῶν ἐπεκαλοῦντο τὴν βοήθειαν τῶν ἐν τῇ λέμβῳ. Ἐν τοσούτῳ ἐπιτεινομένης τῆς τρικυμίας τὰ κύματα προσέκρουσον μανιωδῶς ἐπὶ τῶν βράχων καὶ ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς "Αμπτων. Οὐδεμία μὲν εἰδῆσις περὶ τῆς τύχης τον πλοίου ἐφθασεν εἰς τὴν κώμην ταύτην, ἥκουόντα ὅμως μετὰ φρίκης αἱ κραυγαὶ τῶν δυστυχῶν ναυαγῶν. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἤλλαξεν ἡ σκηνή! διότι τὰ μὲν συνθήματά τοῦ κινδύνου ἐπαυσαν, αἱ δὲ φωναὶ τῶν ἐν τῷ πλοίῳ δὲν ἥκουόντο πλέον. ***Ω!** τῶν εκαποντάδες ἀνθρώπων κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἀπέωλοντο—τῶν πολλαὶ γενναῖαι, ἀγαπηταὶ καρδίαι ἐπαυσεν διὰ παντὸς πάλλουσαι! Φάίνεται τῷ ὄντι διὰ αὐτὸ τοῦτο συνέδῃ· διότι οὐδεὶς ἄλλος ἡγος ἥκουσθη ἔτι· ἀλλ' ἡ σιγὴ αὕτη ἡτο τρομερωτέρα τοῦ προτέρου θορύβου!

Τὴν δὲ ἐπιοῦσαν λίαν πρωτὶ πλεῖστοι τῶν κατοίκων τῆς Ἀμπτιών συγέρρευσαν εἰς την παραλίαν, ἵνα ζητήσωσι πληροφορίας, περὶ τῶν ναυαγίου· εἰς δὲ τῶν ἀκταιοψυλάκων, ὧν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἤκουσε παραδοξόν τινα ἦχον· ἀχροασθεῖς δὲ μετὰ προσοχῆς ἤκουσε πάλιν τὸν αὐτὸν ἦχον· ἀλλὰ δὲν ἔγνωρισε

μὲ τί νὰ τὸν παρομοιάσῃ πλησιάσας δὲ ἐπέισθη δτε
δὲν ἦτο ἀνθρωπίνη φωνή· ἐλθὼν τέλος πρὸς τὸ μέτ-
ρος, θήθην ἔρχετο δὲ ἥχος, βλέπει παρὰ τὸν βραχὺν
κύνα τινὰ μέγιστον, ὃντα ἐκ τοῦ γένους τῶν κυνῶν
τῆς Νέας Γῆς. 'Ο κύων οὗτος ἦτο καταβεβρυγένεος
καὶ ἡμιθανῆς· ὑπὸ ἄκρας δὲ περιεργείας κινούμενος
δὲ ἀνθρωπός πλησιάζει ἔτι περισσότερον καὶ διακρί-
νει παιδίον τι ἔχον τὴν μὲν κεφαλὴν ἐστηριγμένην
ἐπὶ τοῦ λαίμου τοῦ κυνός, τοὺς δὲ μικροὺς τοῦ βρα-
χίονας περὶ τὸν αὐγένα αὔτοῦ. 'Εκπεπληγμένος δὲ
ἀκταιοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκήτου τούτου θεάμα-
τος, ἔκψει νὰ ἀνασηκώσῃ τὸ παιδίον, ἀλλ' ὁ πιστὸς
φύλαξ αὐτοῦ, ὑλακτήσας δὲν τὸν ἀφίνει νὰ βάλῃ
χειρα ἐπὶ τῆς παρακαταθήκης του· ἡ ἐπιψονὴ δύμως
τοῦ ἀνθρώπου τούτου καὶ τὰ πρός τὸ ἀνθρώπινον
δὲν συμπαθητικά βλέμματα αὐτοῦ, κατέπεισαν τὸ

νομούν ζών, ὅτι αυτος διεκείτο ευνοικώς πρὸς τὸ παιδίον· καὶ οὕτω συγκατένευσε νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ τὸ ἀναλάβῃ. Ὁ φιλάνθρωπος ἀκταιοφύλαξ εὗρε τὸ παιδίον σχεδόν νεκρόν, λεπτὴ μόνον ἀναπνοή ἔμενεν ἔτι εἰς αὐτό. Ὁ δὲ κύων ἴστατο πλησίον τοῦ ἀνθρώπου ἔχων τὰ βλέμματα πάντοτε προσηλωμένα πρὸς τὸ παιδίον. Ἐπειτα περιτυλίκεις ὁ ἀκταιοφύλαξ τὸ παιδίον εἰς τὸν μανδύαν αὐτοῦ διευθύνθη ταχέως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ βράχου σταθμὸν παρακολουθούμενος ἐκ τοῦ πλησίον ὑπὸ τοῦ πιστοῦ κυνὸς καίτοι ἀπυδημένου καὶ πάσχοντος. Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο ἐσυλλογίζετο οὕτω, «τί τάχα εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς εὗρε κατὰ τὴν παραλίαν; εἶναι ἄρα γε τέλοντας ἢ πτωχῶν γονέων;» Ἐκ τῆς ἐσθῆτος δημιούργου, ἡτις, καίτοι ἀφανισθέντων τῶν χρωμάτων τῆς ἔνεκα τοῦ θαλασσίου ὅματος ἐδείκνυεν ὅτι αὐτὴν ὑπέρβετε ποτε ὠραία, καὶ ἐκ τῆς καλῆς τοῦ παιδίου φυσιογνωμίας, ἥσυνθητη νὰ συμπεράνῃ ὅτι αὐτὸν ἀνήκειν εἰς οἰκογένειαν εὔπορον καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένην. Ἐνῷ δὲ ἐσυλλογίζετο πῶς νὰ οἰκονομήσῃ τὸ παιδίον κατὰ τὸν κύνα ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς καὶ τὸν ἕρωτην, «Τί κρατεῖς μετὰ τοσαύτης προσοχῆς Οὐμφρέη;» «Εὖρον, Κύριε μου τὸ κοράσιον τοῦτο ἔκει παρὰ τὴν παραλίαν», ἀπήντησεν, ἀριφθεὶς ἐπειδὲ τὴν Ἑπράν, ὡς ὑποθέτω, ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα νευαγίου, ἢ μαλλον εἰπεῖν κομισθὲν εἰς τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου κυνός· διότι ἀμφότεροι ἔκειντο ὅμοι παρὰ τὸν βράχον, ἔχοντος τοῦ παιδίου τοὺς μικρούς τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον τοῦ κυνός.» «Τέ, εἴναι ἀλλήλες τοῦτο;» ὑπέλαθεν ὁ ἀξιωματικὸς μετὰ ἐκπλήξεως, δτε ἥλθε πλησίστερον καὶ ἀπεκάλυψε τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου. «Εἶγαι ἀλληλέστατον, Κύριε,» ἀπήντησεν ἀκταιοφύλαξ. «Εἶναι δέ, ὡς βλέπετε, τὸ παιδίον καὶ ὡραῖον· ἀλλὰ ἔλεγον κατ’ ἐμαυτὸν, ἐπειδὴ ἡ σύγκυνος μου ἔχει ἀποθάνει, πῶς δύναμαι νὰ ἀναδεχθῶ ἐγὼ τοικύτην φραγτίδα; Ἐνῷ δὲ ἐσκεπτόμην περὶ τούτου, ὥμεις προσῆλθετε, Κύριε.» Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος, ὅσις ἦτο

πλοίοι αρχός καὶ ωνομάζετο Αὔδηλιος, ἡ τένις προσεκτικῶν πρὸς τὸ παιδίον τοῦτο, ἀλλ’ οἱ σφθαλμοὶ τους θεῖαν κλειστούς, καὶ δὲ μακρὰ βλέφαροί τους ἐπιπτὸν ἐπιτῶν ὥχρων παρεῖῶν του. Πάγτα δὲ τα χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης ποσαντόσσον οἰκεῖα πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν, ὡστε ἐνδιμικέσστι βλέπει μέλος τι τῆς οἰκογενείας του. «Οθεν παραδόξως γοντευθεὶς προσέβλεπε πρὸς αὐτὴν πάλιν καὶ πάλιν· ἔπειτα δὲ ζητήσας παρὰ τοῦ ἀνθρώπου λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως, ὅπου εὑρεῖν αὐτὴν, τὸν προσέσταξε· γάλλον ἀκολουθήσας Φθόδας εἴς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰπειτε τῷ κοραστῇ· «Ως διαμνησταὶ ήδη· ν’ αφήσῃ τὴν κόρην ταύτην παρ’ αὐτῷ, μηπέσχετη θὲ δι τὸ θέλει ἀναλλάξεις αὐτοῦ τὴν ἀνατροφὴν τῆς καὶ φροντίσει περὶ τῆς εὐημερίας της». «Εἰ γάρ τον ἀπόλεσε τέκνον τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας οὐ προσέθυκε μετὰ λυγμῶν, «καὶ μετὰ εὐχαριστήσεως ἀδέλω ἀντικαταστήσεις αὐτὸς διὰ τοῦ κορασίου τούτου.»

AANIE OF

εται ἡ συνέχεια.)

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΓΥΠΟ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

ταχέως πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ βράχου σταθμὸν παρακολουθούμενος, ἐκ τοῦ πλησίον ὑπὸ τοῦ πιστοῦ κυνὸς καίτοι ἀπηδημένου καὶ πάσχοντος. Ἐνῷ δὲ ἐπορεύετο ἐσυλλογίζετο οὗτω, «τί τάχα εἶναι τὸ παιδίον τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς εὑρε κατὰ τὴν παραλίαν; εἰναὶ ἄρα γε πλευραῖν ἡ πτωχῶν γονέων;» Ἐκ τῆς ἐσθῆτος ὄμιλος αὐτοῦ, ἥτις, καίτοι ἀφανισθέντων τῶν χρωμάτων τῆς ἔνεκκα τοῦ θαλασσίου ὕδατος ἐδείκνυεν ὅτι αὐτὴν ὑπῆρχε ποτε ὠραία, καὶ ἐκ τῆς καλῆς τοῦ παιδίου φυσιογνωμίας, ἥμενηθη γὰρ σύμπεράνη ὅτι αὐτὸν ἀνήκειν εἰς οἰκογένειαν εὔπορον καὶ καλῶς ἀνατεθραμμένην. Ἐνῷ δὲ ἐσυλλογίζετο πᾶς νὰ οἰκονομήσῃ τὸ παιδίον καὶ τὸν κύνα ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν μετὰ συμπαθείας, αἴφνης προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς καὶ τὸν ἤρωτικος, «Τί κρατεῖς μετὰ τοσαύτης προσοχῆς Οὐμφρέη;»

«Εὔρον, Κύριέ μου τὸ κοράσιον τοῦτο ἔκει παρὰ
τὴν παραλίαν», ἀπήντησεν, «φίφθεν ἔνω εἰς τὴν ἡ-
ράν, ώς ὑποθέτω, ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρελθούσαν
νύκτα νυναγίου, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν κομισθεν εἰς τὴν
γῆν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου κυνός· διότι ἀμφότε-
ροι ἔκειντο ὄμοι παρὰ τὸν βράχον, ἔχοντος τοῦ παι-
δίου τοὺς μικρούς του βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον
τοῦ κυνός.» «Τοῦτο οὐδὲν ἔτιδες τοῦτο;» ὑπέλαβεν ὁ
ἀξιωματικὸς μετὰ ἐκπλήξεως, διτε λόγθε πλησίστε-
ρον καὶ ἀπεκάλυψε τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου. «Εἰ-
γατ ἀληθέστατον, Κύριε,» ἀπήντησεν ἀκταιογύλας,
«Εἶναι δέ, ως βλέπετε, τὸ παιδίον καὶ ὑραῖον· ἀλ-
λα ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν, ἐπειδὴ ἡ σύζυγος μου ἔχει
ἀποθάνει, πῶς δύναμαι ν' ἀναδεχθῶ ἔγω τοικύτην
φραντίδα; ἐνῷ δὲ ἐσκεπτόμην περὶ τούτου, υἱεῖς
προσῆλθετε, Κύριε.» Οἱ ἀξιωματικὸς οὗτος, ὃς εἰς τὸ

πολιορκίας και ωνομάζετο Αύδηλιος, η τένις προσεκτικής πρόσθια το παιδίον τουτό, άλλοι διφθαλύρες του γῆσαν κλειστού, αι δέ μακρα βλέφαροί τους επιπτόντων ἐπὶ τῶν ὄχρων παρεῖν του. Πάντα δὲ τὰ χαρακτηριστικά του προσώπου τῆς μικρᾶς ταύτης κόρης πάγαντοσσον οἰκεῖα πρόσθια τὸν ἀξιωματικὸν, ὡστε ἐνδιμιζεῖν δι τὸν βλέπει μέλος τι τῆς οἰκογενείας του. Οθεν παραρδόσως γοντευθεὶς προσέβλεπε πρόσθια αὐτὴν πάλιν και πάλιν· ἔπειτα δὲ ζητήσας παρὰ τοῦ ἀνθρώπου λεπτομερεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς θέσεως, ὅπου εὑρεῖν αὐτὴν, τὸν προστακές· υγρά τὸν ἀκολουθήσῃ, θεραπεῖς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εἰπειτα τῷ κοριστῇ· διτε διηγεῖται καὶ δηλητή· αφίσῃ τὴν κόρην ταύτην παρ' αὔτῳ· ὑπερσύρηται δὲ διτε θέλει ἀναλάβεις, αὐτὸς τὴν ἀνατροφὴν τῆς καὶ φροντίσει περὶ τῆς εὐημερίας τῆς· «Εἴρην ἀπόλεσει τέκνον τῆς αὐτῆς περίπου ἥτις κλίας»; προσέθυκε μετὰ λυγρῶν, «καὶ μετὰ εὐχαριστήσεως ἀδέλω ἀντικαταστήσεις αὐτὸς διὰ τοῦ κορασίου τούτου.»

ΑΛΙΚΙΟΥ
(Ἐπετειή συνέχεια.)

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ ΕΝ ΡΟΣΣΙΑ

Ρωσσική έφημερις δημοσιεύει τάς εῖναι περίεργους στατιστικας πληροφορίας περὶ τῶν καταστρών τῶν λύκων, ἐν Ρωσσίᾳ. Κατὰ τὸ ἔτος 1873, μιᾶς μόνη διοικήσει τῇ τῆς Βολόγδας, περιεχούσην 54,000 τετραγωνικὰ βέρστια, (το βέρστιον αυτοῦ τοῦ πρὸς ἐν περίπου χιλιόμετρον) ἐφόνευσαν οὐτοὶ 14,000 κεφαλὰς μεγάλων κτηνῶν καὶ 35,000 μικρῶν· ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Κοζάνη, ἐν ἑκτάραις 56,000 τετραγωνικῶν βέρστιων, ἐφόνευσαν 5,000 μεγάλων καὶ 26,000 μικρῶν κτηνῶν. Δέξιας ἐν συνολῷ 54,000 ρούβλιων, του πληθυσμοῦ τῆς διοικήσεως κύτως ὅντος μόνον 1,715,000. Ἐν τῇ διοικήσει τῆς Πετρουπόλεως αἱ ἀπώλειαι εἰσὶν ἥπτον: ἀλλὰ μὲν εἴκοσι τρίμια ἐγένετο 64,000 ρούβλιων. Ἐν 45 διοικήσεις διοικήσεοι, 741,900 κεφαλὰς κτηνῶν ἰστεστράφησαν ἐν ἑταῖς, εἰς οὓς ἡ χώρα ἐζημιώθη 500,000 ρούβλια, ἢτις πλέον τῶν 29,000,000 αχμού. Η αυτὴ έφημερις περιέχει ἀνεκδότα πρὸς τὸν φυσικὴν ἴστοριαν τοῦ ζώου αναφερόμενα, ὡς π. ὅπως δεῖξῃ τὴν σύναψιν τῶν ζώων τούτων ἀναρριφεῖ ὅτι εἰς επεργεγενέναις παγίδα καὶ απώλειας τοὺς ζιζὺς ἐμπρόσθιον πόδα· ἐπὶ τριῶν ποδῶν ἐτρεσεγενέναις τοὺς δάσους καὶ πραπεῖς θηλάζον χοιρίδιον δεῖπνόποδον ὅπισθεν τοῦ ἐλκύθρου τοῦ· ἐπληγὴ καρφιόσας εἰς τὴν δεξιὰν κνήμην, καὶ οὐδενὶ ἥττον ερεζεν 20 βέρστια περαιτέρω, καὶ ἐφογεύθη πρέχων ποσὸν τὸ ὅποιον ὁ λύκος τρώγουσιν εἶναι ὑπέρογνον. Ἐν δυσὶν ἡ φρίσιν ὄραται ἐν ζεῦγες τούτων θελεῖ γειτονικούς ἵππους ζυγίζοντας 350 χιλιόμετρα ματοῖ δέ ζυγίζουσι μόνον οὐχὶ πλέον τῶν 50 χιλιόμετρων. Ἐπικόδυνος ἴδιωτης εἶγαι· ή καθί θήνοστοι εἰστι τῶν νεκρῶν. Χωρικός τις εὗρε λύκον κατὰ

τὴν τροφὴν ἐκ τῆς γῆς χάριν τῶν ἡμετέρων στομάχων.

Ἐν ἐκ τῶν πραγμάτων τὰ δποῖα τρώγομεν εἶναι τὸ σάκχαρι. Πάθεν τοῦτο γίνεται; Γίνεται ἐκ τῆς γῆς. Ἐλλ' ἐὰν θέσωμεν γῆν ἐν τῷ στομάχῳ μας, δὲν γίνεται ζάκχαρι ἐξ αὐτῆς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν. Εἰσὶ φυτά τινα ἐνεργοῦντα τοῦτο δι' ἡμᾶς, ὥστε τὸ ζάκχαρι ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ, διότι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸς εἰσὶ πράγματι ἐν αὐτῇ.

Τὸ αὐτὸς συμβαίνει ὅταν τρώγομεν κρέας. Τὸ κρέας τοῦτο ἦν ποτὲ μέρος τῆς γῆς. Ἰδοὺ δέ πως ὑποθέσωμεν τεμάχιον βοείου κρέατος· τὸ χόρτου τὸ δποῖον ὁ βοῦς ἔφαγεν ἐγένετο ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ ἀπομυζηθέντος ἐκ τῆς γῆς· ἐκ τοῦ χόρτου τούτου προῆλθε τὸ αἷμα τοῦ βοοῦ· ἐκ τοῦ αἵματος τὸ κρέας ἐγένετο, ἐκ δὲ τοῦ κρέατος γίνεται τὸ μέλλον νὰ θρέψῃ ἡμᾶς αἷμα.

Φέρε νῦν ἴδωμεν πόσας μεταβολὰς ἡ ἐν τῇ γῇ τροφὴ ὑφίσταται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη πρὶν ἡ γίνηται μέρος τοῦ σώματος ἡμῶν. Πρῶτον γίνεται χυμός· εἴτα γίνεται μέρος τοῦ χόρτου· εἴτα ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ βοοῦ ἀπομυζάται, καὶ μεταβάλλεται εἰς αἷμα· εἴτα γίνεται μέρος τοῦ βοοῦ· εἴτα ἀπομυζάται ἐν τῷ στομάχῳ ἡμῶν, καὶ εἰς αἷμα μεταβάλλεται· νῦν δὲ ἐτοιμονέστι νὰ χρησιμεύῃ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν ὅπως κατασκευάσῃ νεῦρα, ἢ δεστὰ ἢ δοφθαλμούς, ἢ δδόντας ἢ οἰονδήποτε μέρος τῆς καποικίας τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Ἐνίοτε πίνομεν τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς γῆς γίνεται. Ἰδού δὲ πῶς· Ἡ ἀγελάς βόσκει, καὶ τρώγει τὸ χόρτον τὸ ἐκ τῆς γῆς γινόμενον. Τὸ αἷμα τῆς ἀγελάδος ἐκ τούτου γίνεται, εἴτα δὲ τὸ γάλα ἐκ τοῦ αἵματος; ἐν δὲ ἡμῖν τὸ γάλα τοῦτο μεταβάλλεται πάλιν εἰς αἷμα.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι πᾶσα ἡ τροφὴ ἡμῶν πράγματι ἐκ τῆς γῆς γίνεται. Ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἀκριβῶς δι', τι ποιεῖ καὶ τρέφει τὰ σώματα ἡμῶν. Δὲν δυνάμεθα γάλα τὸ λάθωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, μεμιγμένον ὡς εἶναι μετὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὰ φυτὰ τὸ ἀπομυζώσιν καὶ τὸ παρασκευάσουσι δι' ἡμᾶς· ἐν τούτῳ ὑπάρχει ὁ λόγος τῆς ἐκφράσεως «μήτηρ γῆ». Ἡ γῆ εἶναι ἡ μήτηρ ἡμῶν. Λαμβάνομεν πᾶσαν τὴν τροφὴν ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς ἀπαραλλάκτως ὅπως τὸ βρέφος λαμβάνει τὴν τροφὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Δύο εἰσὶν οἱ λόγοι ὃν ἔνεκα τὰ ζῶα ἔχουσι στόμαχον ὅπως ἀποθέτουσιν ἐν αὐτῷ τὴν τροφὴν αὐτῶν. Ο μὲν διότι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ περιέρχωνται, δὲν ἡδύναντο νὰ ἔχωσι ρίζαιν διὰ στόμαχον ὡς τὰ φυτά. Πρέπει νὰ ἔχωσι στόμαχον τὸν δποῖον νὰ περιφέρωσι μεθ' ἔαυτῶν. Ὁ δεύτερος δὲ λόγος εἶναι διότι ἡ ἐν τῇ γῇ τροφὴ δὲν εἶναι κατάλληλος πρὸς τροφὴν ζῶου. Πρέπει νὰ συναχθῇ ἐν φυτοῖς καὶ νὰ μεταβληθῇ ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐδείξαμεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, πρὶν ἡ καταστῇ χρήσιμος εἰς τὰ ζῶα.

Ο στόμαχος φυτοῦ τινος εἶναι πολὺ μεῖζων τοῦ

ζῶου, δ στόμαχος τοῦ ζῶου, εἶναι μικρὸν μόνον μέρος τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐνῷ δὲ τοῦ φυτοῦ — οὗτοι ἐ στόμαχος αὐτοῦ — εἶναι σχεδόν τιομεγέθης τῷ φυτῷ αὐτῷ. Ποιος δὲ τούτου ὁ λόγος; Τὰ μικρὰ στόματα ἐν τῇ ρίζῃ τοῦ φυτοῦ ἀπομυζῶσι μικρὸν μέρος τῆς γῆς, διπερ ἀποτελεῖ τὴν τροφὴν τοῦ φυτοῦ, ὥστε χρειάζεται ίκανη ποσοτης γῆς ὥπως τὸ φυτόν λάθῃ τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτῷ χυμόν. Ἰδού ὁ λόγος δι' ὃν ἡ ρίζα ἐκτείνεται τοσοῦτον εἰς πᾶν μέρος. Ἐν δὲ τῷ στομάχῳ τοῦ ζῶου τὰ στόματα ἀπομυζῶσι μέγα μέρος τῆς τροφῆς. Δὲν ἀπατεῖται ὅτεν πρὸς τοῦτο μέγας στόμαχος διότι μόνον μικρὸν ποσὸν τροφῆς δεῖται ν' ἀποθέσῃ ἐν αὐτῷ. Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι ἡ τροφὴ τοῦ φυτοῦ εἶναι ὅγκωδης, ὥστε πρέπει νὰ ἔχῃ μέγαν στόμαχον, ἐνῷ τὸ ζῶον δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὴν τροφὴν του ἐν μικρῷ στομάχῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. — Η οἰκονομία εἶναι ἡ μήτηρ τῆς ἀκεραιότητος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνέσεως· εἶναι δὲ ἡ φύσις ἀδελφὴ τῆς ἐγκρατείας, τῆς φαιδρότητος, καὶ ὄγειας· ἡ ἀστεία εἶναι σκληρὸς καὶ πικρὸς δρίκιων, ὅστις βιθυργὸν ἔκπλεκει τοὺς διπαδοὺς αὐτῆς εἰς ἐξάρτησιν καὶ χρέος· ητίς δεσμεύει αὐτούς δι' ἀλόσεων ταῖς φυχῇσι αὐτῶν ἐγκολαπτομένων.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ. — Ἔν τινι πόλει τῆς Ἀγγλίας, ὑπάρχει πρόληψις, ὅτι, ὅταν νεογόνον τι, ἂμα γεννώμενον φωνάζει ἰσχυρῶς, καὶ ὑφοτ ἀνοικτὴν τὴν χεῖρα, ἐγεννήθη διὸν νὲ ἄρχη· ἀλλ' ἐν σφρίγῃ τὴν χειρα περιστριγμένον ἔχον ἐν αὐτῇ τὸν ἀντίχειρα, ἔσται ταπειῆς καὶ δουλόφρονος διαλίσεως, πιθανῶς δὲ ἔξει καὶ ἀσθενὴ ὑγείαν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑ. — Ο ἀδισσων λέγει: Ὅταν ἀκούω τινα παραπονούμενον ἐπὶ ἀτυχίᾳ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιχειρήσειν αὐτοῦ, ὑποπτεύων ἀτὸν ὡς ἀτενεγοῦς χαρακτῆρος ἀνθρώπον ἐν ταῖς ἀποθέσειν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ. — Ο βαστέλευς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Γ', πειρερχόμενος πρώτων τινα, ἀπήντησε νέον παρό τῇ θύρᾳ τῶν δούλων του, καὶ ἡρώτησεν αὐτὸν: «Ἄλι πειδί μου, τί ἔργον ἔχεις καὶ πότα τὴν ἡμέραν ἀπολαμβάνεις;» «Βοηθῶ εἰς τοὺς στάλους», ἀπήντησεν ὁ νέος, «ἄλλος δὲν ἔχω ἄλλο ἢ τροφὴν καὶ ἐνδύματα». «Ἔσω εὐχαριστημένος» ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς· «δὲν ἔχω ἔγω πλεύτερα».

ΦΑΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΙΛΙΟΣ. — Επὶ εῶν ὑψηλάτων τοῦ Τροκαδέρο θέσεως, ἐν ᾧ ἡ παγκόσμιος τῶν Παρισίων ἔκθεσις ἔρυθρησται, οὐδὲν ὑψωθῆ φέρεις κολοσσιαίτο; νῦν κατασκευάζεται, ὅστις οὐ φωτίζει τὰς ὄγκους τοῦ Σηκουάνα καὶ μέρος τῆς πρωτεύουσης.

ΜΕΘΗ ΕΝ ΣΚΩΤΙΑ. — Κατέ τινα διοικητικὴν ἔκθεσιν κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας, 51,330 πρόσωπα ἐπροσωποκρατήθησαν. ἐν Σκωτίᾳ λόγῳ μέντης. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου οἱ 31,149 διετέλουν εἰς παντελή ἀνεισθησίαν, οἱ δὲ 23,184 ἀπλῶς ἐν μεθῇ εἴς ἡς ἐπροξένουν θύρυσον καὶ ταρχήν.

ΣΥΓΛΩΓΗ ΛΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ. — Αἱ ὑπὸ τοῦ καὶ Cesnola ἐν Κύπρῳ ἐννοκλαυφεῖται ἀρχαιότητες, αἵτινες ἀνέρχονται μέχρι τοῦ 1625. ἕτοις πρὸ Χριστοῦ, ἡγοράσθησαν ἀρτίως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Μουσείου τῆς Νέας Υόρκης ἀντὶ 330,000 φράγχων.